

РЕШЕНИЕ

№ 39939

гр. София, 01.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав, в публично заседание на 06.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **9392** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 ал.1 от Кодекса за социално осигуряване, вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Г. Л. Ш. с постоянен адрес –гр. С.,[жк][жилищен адрес] чрез адв. В. С. със служебен адрес – [населено място], [улица], ет. 5 срещу Решение № 2153-21-237/07.08.2025г. на Директора на ТП на НОИ С. град, с което е отхвърлена жалба с вх.№ 1012-21-698/19.06.2025 г. на Г. Л. Ш. срещу Разпореждане № [ЕГН]/37/от 09.05.2025 г. на длъжностно лице по „Пенсионно осигуряване“, като неоснователна.

В жалбата се излагат аргументи за незаконосъобразност на оспореното решение, поради нарушение на материалния закон. Твърди се, че жалбоподателят Г. Ш. е полагал труд в „Борикар Ел“ ЕООД, като този факт се установява от писмени доказателства – трудова книжка, трудов договор, удостоверение УП-3, фишове за заплата.

Сочи се, че жалбоподателят отговоря на всички изисквания и е изпълнил условията за придобиване право на пенсия. Моли да бъде отменено решението на директора на ТП на НОИ С. – град.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, не се явява, представлява се от упълномощените си представители адв. Л. и адв. В., които поддържат жалбата и молят същата да бъде уважена. Претендират се разноски за адвокатско възнаграждение по представен списък. Представят писмени бележки .

Ответникът– Директорът на ТП на НОИ- С. град, чрез процесуалния си представител юрк. П. оспорва жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Софийска Градска прокуратура –редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд– София град, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост, взе предвид становищата на страните и на основание чл. 168, ал. 1 от АПК въз основа на събраните по делото доказателства провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК, намери следното:

От фактическа страна:

Със Заявление вх.№ 2113-21-5931 от 20.08.2024 г. жалбоподателят Г. Л. Ш. е направил искане за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, към което е приложил изискуеми документи по чл.2 от НПОС за преценка правото на пенсия / трудова книжка № 373; две осигурителни книжки; военна книжка; удостоверение № 225/30.10.1980г. от МВР, под. 72320; Удостоверение обр.УП-16 № 2165-21-104 от 15.01.2024 г., издадено от ТП на НОИ - [населено място], за внесени осигурителни вноски за осигурителен стаж на основание чл.9а, ал.1 от КСО за 3 години, 8 месеца и 29 дни / време на обучение във ВУЗ/.

Съгласно чл. 68, ал. 1-2 от КСО, през 2024 г. мъжете придобиват право на пенсия за осигурителен стаж и възраст при навършена възраст 64 години и 07 месеца и осигурителен стаж 39 години и 06 месеца.

Осигурителният стаж се установява с данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, с трудови, служебни, осигурителни книжки и с документ по утвърден образец / чл.40. ал.1 от НПОС/.

Към датата на подаденото заявление - 20.08.2024 г., Г. Л. Ш. е на възраст - 64 години, 07 месеца и 05 дни.

Въз основа на представените документи и данните в Регистъра на осигурените лица /Р./ на НОИ, длъжностното лице по ПО е зачело осигурителен стаж от трета категория труд в размер на 38 години, 5 месеца и 14 дни, от които 3 години, 8 месеца и 25 дни осигурителен стаж по чд.9а, ал.1 от КСО. При преценка правото на пенсия, по данни в Р. на НОИ е зачетен и осигурителен стаж в размер на 5 месеца и 2 дни от „Борикар Ел” ЕООД. В хода на образуваното пенсионно производство е установено, че с оглед зачетения осигурителен стаж в размер на 38 години, 5 месеца и 14 дни, недостигащият осигурителен стаж на Г. Ш. за придобиване право на пенсия по чл.68, ал.1, 2 от КСО към датата на подаденото заявление 20.08.2024 г. е в размер на 1 година и 16 дни / до 39 години и 6 месеца/. След връчване на лицето на 10.09.2024 г. на уведомително писмо № 2113-21-5931 за недостигащия осигурителен стаж за придобиване право на пенсия, на 11.09.2024 г. е внесена следващата се сума за осигурителни вноски и е зачетен осигурителен стаж в размер на 1 година и 16 дни на основание чл.9а, ал.2 от КСО, с който Г. Ш. отговаря на изискуемата предпоставка за наличие на осигурителен стаж в размер на 39 години и 6 месеца за придобиване право на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл.68 ал.1 т.2 от КСО.

С Разпореждане № [ЕГН]/01.10.2024 г. на длъжностно лице по ПО, на Г. Л. Ш. е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл.68. ал.1, 2 от КСО, считано от 20.08.2024 г. - датата на подаденото заявление.

След отпускането на пенсията, в Дирекция „Пенсии“ е постъпила служебно информация за извършена проверка от контролните органи на ТП на НОИ С. - град на дружество „Б. ЕЛ ЕООД, при която е установено неоснователно подаване на данни по чл.5, ал.4 от КСО. Резултатите от проверката, извършена във връзка с получен сигнал от ТД на НАП. са обективирани в Констативен протокол № KB-5-21 -01822302/16.01.2025 г.

В хода на проверката е констатирано, че не са налице данни за реално осъществявана търговска /стопанска дейност от дружеството, съответно за полагането на труд от лицата, за които са подавани уведомления по чл.62, ал.5 от КТ за сключени трудови договори и данни по чл.5, ал.4 от

КСО за периода от м.06.2022 г. до м.04.2024 г.

С оглед установеното при проверката, на основание чл. 108, ал.1, т.3 от КСО и чл.37 от Инструкция № 1/03.04.2025 г. за реда и начина на осъществяване на контролно - ревизионна дейност от контролните органи на НОИ, на осигурителя „БОРИКАР ЕЛ“ ЕООД са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-01822285/17.01.2025 г. за заличаване на данните, подадени по реда на чл.5, ал. 4, т.1 от КСО за 6 лица, сред които и жалбоподателят Г. Л. Ш.. След влизане в сила на задължителните предписания, неоснователно подадените от дружеството данни за указаните в тях лица и периоди, вкл. и за жалбоподателя Г. Л. Ш. за периода от 20.02.2023 г до 21.07.2023 г., са заличени съобразно нормативно установения ред в чл.4, ал. 10 т.4 от Наредба Н-13 от 17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда на подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица.

След извършеното заличаване на неоснователно подадените данни по чл.5, ал.4 от КСО от „БОРИКАР ЕЛ“ ЕООД, на основание на чл.99, ал.1, т.2 от КСО, длъжностното лице по ПО е преразгледало Разпореждане № [ЕГН]/01.10.2024 г., с което на Г. Л. Ш. е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл.68, ал.1 2 от КСО, с включване при преценка на правото и отпускането ѝ на зачетен осигурителен стаж от „БОРИКАР ЕЛ“ ЕООД в размер на 5 месеца и 2 дни по заличените данни по чл.5, ал.4 от КСО за периода 20.02.2023 г. - 21.07.2023 г.

При извършената нова преценка, зачетеният при отпускане на пенсията осигурителен стаж на Г. Ш. от „БОРИКАР ЕЛ“ ЕООД по данните в Р. на НОИ /преди заличаването им/ за периода 20.02.2023 г.- 21. 07.2023 г. в размер на 5 месеца и 2 дни е изключен, като при новата преценка на правото на пенсия е зачетен осигурителен стаж по представените към заявлението документи и данните в Регистъра на осигурените лица по периоди, подробно посочени на в оспореното решение.

След извършената нова преценка на правото на пенсия, е постановено Разпореждане № [ЕГН]/37 от 09.05.2025 г. на длъжностно лице по ПО, с което на основание чл.99, ал.1, т.2 от КСО е отменено Разпореждане № [ЕГН]/01.10.2024 г. и е постановен отказ за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст /ОСВ/ на основание чл.68, ал.1-3 във връзка с чл.9а, ал.2 и 6 от КСО по подаденото на заявление от жалбоподателя от 20.08.2024 г.

Разпореждането е обжалвано по административен ред, като с Решение № 2153-21-237/07.08.2025 г. на директора на ТП на НОИ –С. град жалбата е оставена без уважение и е потвърдено Разпореждане № [ЕГН]/37 от 09.05.2025 г. на длъжностно лице по ПО.

В хода на проведеното съдебно производство е приета административната преписка, проведен е разпит на свидетелите С. Д. и Л. Г. Ш. /син на жалбоподателя/.

Свидетелят Д. по професия асансьорен техник е заявил, че е работил за фирма „Борикал Ел“ ЕООД, не знае къде е офисът ѝ, контактувал е с лицето А. И.. Работата му се състояла в извършване на огледи на асансьори, които са за ремонт или за поддръжка на територията на [населено място]. Бил е назначен на трудов договор, като е контактувал приоритетно по телефон с А. И..

Свидетелят Ш. също е потвърдил, че баща му е контактувал с А. И., който му възлагал задачи да проучва цените на резервните части на автомобили в различни сайтове, като трябвало получената информация да бъде нанесена и сравнена в специални таблици в Excel. Заплатата, доколкото знае от жалбоподателя, му е плащана в брой. Известно му е, че фирмата се занимава с търговия на авточасти.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 118, ал. 2 от КСО, от надлежна страна по чл. 118,

ал. 1 от КСО, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби при издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО - директора на ТП на НОИ – С. град. Не са налице основанията по чл. 146, т. 2 АПК за неговата отмяна. Разпореждането, също е издадено от компетентен орган длъжностно лице по пенсионно осигуряване, определено съгласно приета по делото Заповед № 1015-21-247/04.12.2018 г. на директора на ТП на НОИ –С. град, съгласно която са определени служители за длъжностни лица, на които е възложено ръководството на пенсионно осигуряване по смисъла на чл.98 ал.1 т.1 и ал.2 и чл. 99 ал.1 от КСО, измежду които в т.П. 6 е посочена и Р. Д., издала процесното разпореждане

Решението отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК за форма и съдържание. Същото е мотивирано, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му и съображенията на директора на ТП на НОИ - С. град, въз основа на които е приел за законосъобразно постановеното разпореждане на длъжностното лице по пенсионно осигуряване. Съдът, обаче констатира, че в хода на административното производство са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които са довели и да материална незаконосъобразност и противоречие с целта на закона.

Съгласно разпоредбата на чл. 98, ал. 1, т. 1 от КСО пенсиите и добавки към тях се отпускат, изменят, спират, възобновяват, прекратяват и възстановяват с разпореждане, издадено от длъжностно лице, на което е възложено ръководството на пенсионното осигуряване в териториалното поделение на НОИ или други длъжностни лица, определени от ръководителя на ТП на НОИ. Разпореждането съставлява индивидуален административен акт, който има за правна последица възникването на конкретни права и задължения за страните по административното правоотношение. Като индивидуален административен акт, с влизането му в сила разпореждането придобива стабилитет, като се преклудира правомощието на административния орган да въздейства върху разрешения по вече приключило производство въпрос. Именно поради това законодателят е предвидил отделно, императивно уредено производство, само в рамките на което е възможно да се измени или отмени разпореждане издадено по реда на чл. 98 от КСО. Коментираната регламентация е поместена в чл. 99 от КСО, като правната норма изброява предпоставките, даващи възможност да се образува производство по изменение, респективно отмяна на влязло в сила разпореждане за отпускане, изменение, осъвременяване, спиране, прекратяване, възобновяване и възстановяване на пенсия, като същите са обособени в две групи. В случаите по чл. 99, ал. 1, т. 1 от КСО производството се инициира по заявление на пенсионера, а по чл. 99, ал. 1, т. 2 от б "а" до б "д" от КСО служебно от административния орган. Както беше посочено по-горе, като правно основание за издаване на Разпореждане № [ЕГН]/37/от 09.05.2025 г. на длъжностно лице по „Пенсионно осигуряване“ изрично е посочен чл. 99, ал. 1, т. 2, б. "а" от КСО. Цитираната норма предвижда, че влязлото в сила разпореждане по чл. 98 може да се измени или отмени от органа, който го е издал: по инициатива на органа – когато се установи, че: "пенсията е отпусната въз основа на неистински или подправен документ или на документ с невярно съдържание".

Преди всичко, нито в оспореното решение на директора на ТП на НОИ-С. - град, още по-малко в

потвърденото с него разпореждане са посочени ясно кои са тези документи с невярно съдържание, неистински или подправени такива. В разпореждането от 09.05.2025 г. е посочено, че на осигурителя „Борикал Ел“ ЕООД е извършена проверка по разходите на ДОО, при която е установено, че на жалбоподателя без правно основание са подавани данни по чл.5 ал.4 от КСО за периода 20.02.2023 г. до 21-07.2023 г. На осигурителя „Борикал Ел“ ЕООД са издадени задължителни предписания за заличаване на данните по чл.5 ал.4 от КСО за лицето Г. Л. Ш. за времето от 20.02.2023 г. до 21.07.2023 г.

След заличаване на данните за посочения период, длъжностното лице по пенсионно осигуряване е констатирано, че към момента на подаване на заявлението на Г. Ш. е признат осигурителен стаж от трета категория труд -38 години 00 месеца и 12 дни, като недостигащия осигурителен стаж до изискуемия за 39 години и 06 месеца е в размер на 01 година, 05 месеца и 18 дни.

Правна последица от заличаването на данните по чл. 5, ал. 4 от КСО от осигурителя „Борикал Ел“ ЕООД е по-нисък размер на осигурителния стаж, който размер не е достатъчен според правилата на чл.68 ал.1 -2 да бъде отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, без обаче да става ясно как това е подведено под хипотезата на чл. 99, ал. 1, т. 2, б. "а" от КСО.

Всъщност, за да бъде приложима хипотезата на чл. 99, ал. 1, т. 2, б. "а" от КСО следва първоначално представени документи, послужили като доказателство за осигурителен стаж и/или доход, въз основа на които е отпусната/изменена пенсията и е определен нейния следващ се размер, да бъдат признати за неистински или подправени или за документи с невярно съдържание. В тази връзка документ с невярно съдържание е този, който е издаден от оправомощено за това лице, но чието съдържание не съответства на обективната действителност. Неистински е този документ, на който е придаден вид, че представлява конкретно писмено изявление на друго лице, а не на това, което действително го е съставило, а "подправен" е документът, в който след неговото правомерно издаване са нанесени промени, които не отговарят на първоначалната воля на издателя. Установяването на тези факти става по надлежния съдебен ред - с исково производство по ГПК или в производство по НПК. В тази връзка, в нормата на чл. 108а КСО е разписано, че когато контролните органи на Националния осигурителен институт установят, че са създадени документи с невярно съдържание във връзка с извършени осигурителни плащания, те са длъжни да уведомят органите на прокуратурата. В случая няма данни истинността и верността на представените документи и удостоверенията в тях обстоятелства да е оборена по горепосочения ред, а и такива не се твърдят от ответника.

Нито в разпореждането, нито в оспореното решение на директора на ТП на НОИ – С. е заявено, че въобще са налице документи, които според административните органи отговарят на горните дефиниции. За такива пороци и недостатъци са изложени конкретни твърдения от процесуалния представител на ответника едва в хода на делото по същество и в писмените бележки, където детайлно са посочени тези недостатъци - удостоверение - УП-3 /03.07.2025 г. е без номер, не е подписано от ръководител, освен законоустановеното време – 8 часа, е посочено и че лицето е работило и при непълно работно време, но отново на 8 часа.; депозираните фишове за заплата са подписани само от жалбоподателя, не са подпечатани и посочените в тях суми не съответстват на декларираните от жалбоподателя – 2600 лева, месечно, изплащани в брой;

В тази връзка, изложените съображения и мотиви на решаващия орган, не могат да бъдат отнесени към посоченото правно основание, което е послужило за отмяна на

разпореждането, въз основа на което е отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст на жалбоподателя.

Заличаването на данните за осигурителен стаж на жалбоподателя не обуславят наличието на материалноправните предпоставки, необходими за ангажиране хипотезата на чл. 99, ал. 1, т. 2, б. "а" от КСО. Както бе посочено вече правната норма изисква безусловното установяване и то по надлежен ред, в съдебно производство на неистински, подправени или документи с невярно съдържание, като в случая заличаването на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО не е сред юридическите факти, съдържащи се в хипотезата на нормата. В случая, за да издадат оспореното решение и потвърденото с него разпореждане, административните органи формално са се позовали на разпоредбата на чл. 99, ал. 1, т. 2, б. "а" от КСО, като са обосנוвали тази си теза с твърдението за наличие на заличени данни в Регистъра на осигурените лица. При това положение безспорно е налице противоречие между фактическите и правни основания, съдържащи се и в двата административни акта, което съставлява съществено нарушение на процесуалните правила. Подвеждането на фактите към съответната правна норма е елемент на властническото волеизявление на органа и то следва да е надлежно извършено, за да може съдът да осъществи контрол за законосъобразност. Посочването на конкретното правно основание разкрива целта на органа и ако фактите, установени по делото, не съответстват на юридическите факти, визирани в хипотезата на съответната правна норма, органът не може да постигне целта си.

Съгласно чл. 170, ал. 1 АПК доказателствената тежест се носи от административния орган, който трябва да установи съществуването на фактическите основания, посочени в акта, и изпълнението на законовите изисквания при издаването му. По силата на чл. 35 АПК и чл. 36 АПК, административният орган следва да изясни фактите и обстоятелствата от значение за случая, преди да пристъпи към издаването на индивидуалния административен акт и по отношение, на които следва да обсъди обясненията и възраженията на страната, да събере служебно доказателства, което в случая не е сторено.

На следващо място административният орган е приел за безспорно установено и влизането в сила на издадените задължителни предписания на "Борикал Ел" ЕООД, без обаче да изложи каквито и да било мотиви в тази връзка.

При проверка и анализ на доказателствената съвкупност съдът не установи документи или данни, които да потвърждават изводите на административния орган, а още по-малко такива, които да имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане на суми за осигурителни плащания на жалбоподателя.

В мотивите на задължителни предписания № 3Д -1-21-01822285/17.01.2025 г. е посочено, че осигурителят "Борикал Ел" ЕООД следва да заличи данните по отношение на 6 служители, в това число и на жалбоподателя за периода 20.02.2023 г. до 21.07.2023 г. Видно от приложените по делото доказателства /л. 68 / тези задължителни предписания са връчени чрез залепване на съобщение на таблото на ТП на НОИ – С. град по реда на чл. 110, ал. 4, изр. 2 от КСО без да са били налице предпоставките за това.

Разпоредбата на чл. 110, ал. 4 от КСО дава възможност за връчване на разпореждания, актове за начет и задължителни предписания чрез поставяне на съобщение на таблото за

обявления в териториалното поделение на НОИ или на интернет страницата на НОИ за срок от 7 дни, но само когато не може да бъде връчено на отговорните лица лично срещу подпис, чрез лицензиран пощенски оператор с обратна разписка на посочен адрес или на съответния адрес по чл. 18а, ал. 8 от АПК или по електронен път по реда на Закона за електронното управление. При извършена служебна проверка в ТР съдът установи, че по отношение на осигурителя "Борикал Ел" ЕООД е посочен и следния електронен адрес: automobile123@!abv.bg В административната преписка липсват доказателства, че е направен опит за надлежно връчване на задължителните предписания по всички възможни и посочени в изр. 1-во способности.

Следователно, предпоставките по чл. 110, ал. 4, изр. 2 от КСО не са били налице. Връчването чрез залепване на съобщение е ненадлежно. Същевременно по делото също така липсват данни за датата на влизане в сила на тези задължителни предписания. Следователно не може да се приеме, че и издадените задължителни предписания са влезли в сила и са могли да породят желаните правни последици, в т. ч. да доведат до законосъобразно заличаване на данните по чл. 4, ал. 5 от КСО за Г. Л. Ш.. т. е. заличаването е поискано от страна на ТП на НОИ – С. град преди влизане в сила на задължителните предписания и преди да са предприети действия по надлежното им връчване.

Предвид гореизложено следва да се приеме, че мотивите и изводите на административния орган не са подкрепени със съответни доказателства.

В производството по издаване на задължителни предписания, които административният орган е приел, че са влезли в сила, жалбоподателя не е участвал като заинтересована страна, а в обжалваното решение директорът на ТП на НОИ – С. град не е изложил мотиви защо счита, че неосъществяването на стопанска дейност от страна на горепосочения осигурител води до автоматичен извод, че жалбоподателят не е извършвал трудова дейност по смисъла на чл. 10, ал. 1 КСО, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 КСО.

Следва също така да се отбележи, че доскоро в съдебната практика се приемаше, че в контролните производства на НОИ отношенията между осигурител и НОИ и осигурен и НОИ са различни и самостоятелни, и поради това, когато се проверява осигурителят, осигурените лица не могат да участват в административното и съдебно производство, като имат самостоятелни права, които могат да защитят. В най – новата съдебна практика на ВАС по сходни случаи това разбиране е изоставено – определение № 9091/29.09.2023 г. по адм. дло № 8567/2023 г., VI о., решение № 9937 от 19.10.2023 г. по адм. д. № 367/2023 г., VI о., решение № 12152 от 7.12.2023 г. по адм. д. № 6310/2023 г., VI отд., решение № 11181 от 15.11.2023 г. на ВАС по адм. д. № 1991/2023 г., VI отд., решение № 11069 от 14.11.2023 г. на ВАС по адм. д. № 2082/2023 г., VI отд., решение № 11414 от 22.11.2023 г. по адм. д. № 3799/2023 г., VI о., решение № 10841 от 9.11.2023 г. по адм. д. № 2767/2023 г. VI отделение, решение № 10939 от 13.11.2023 г. по адм. д. № 777/2023 г., VI отделение. В посочените съдебни актове е прието, че осигурените лица в производството по издаване на задължителни предписания са пряко и непосредствено засегнати от издавания административен акт, търпят последиците от заличаване на осигурителните им данни, но са лишени от правото да участват като страна в това административно

производство. Провеждане и приключване на контролното производство с участието само на осигурителя поставя в риск правата на осигуреното лице, тъй като е възможно осигурителят да не съдейства на контролните органи за установяване на действителното положение, да не е документирал търговската си дейност, да не е декларирал доходи, да не е заплащал данъци и осигуровки, каквито специфики се разкриват и по настоящия случай. Затова в цитираните актове на ВАС е възприето разбирането, че лицето, което претендира да е осигурено лице по отношение на НОИ и на неговия осигурител (последният адресат на задължителните предписания), следва да има процесуално право на защита и да бъде конституирано като заинтересована страна в производството по оспорване на задължителните предписания. Правото на лицето да участва в административно, респ. съдебно производство по установяване на обстоятелствата, касаещи заличаване на неговите осигурителни данни, включително и служебното им заличаване на основание чл. 4, ал. 10, т. 4 от Наредба Н-13 от 17 декември 2019 г., е обосновано и от разпоредбата на 120, ал. 2 от Конституцията на Република България, доколкото няма изрична забрана в закон, а и лицето има пряк, личен и непосредствен интерес да потърси чрез жалба съдебна защита, която най-ефективно ще се реализира в производство по оспорване на задължителните предписания, с пряк правопогасяващ ефект, и доказване на обема на претендираните осигурителни права, който пряко зависи от действително реализирана трудова дейност по смисъла на чл. 10, ал. 1 от КСО, като се прецени осъществени ли са елементите на трудовия договор и в какъв времеви диапазон.

Именно защото интересите на осигурен и осигурител не са еднопосочни, в контролното производство НОИ дължи установяване на всички факти по отношение на осигурителя и осигурените лица, за които внася осигурителни вноски, затова всички лица трябва да са страни в административното и съдебно производство, като постановените административни и съдебни актове да са с еднакво действие по отношение на страните.

С оглед изложеното настоящия състав приема, че оспореното Решение е постановено при неизяснена в цялост и неправилно установена фактическа обстановка, което е довело до неправилно приложение на материалния закон. В този смисъл е и Решение № 4544 от 30.04.2025 г. на ВАС по адм. д. № 8223/2024 г., VI о.

С оглед на всичко изложено, оспореният административен акт като незаконосъобразен следва да бъде отменен.

Съобразно изхода на спора в полза на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в общ размер на 720 лева, заплатени по банков път за адвокатско възнаграждение за процесуално представителство пред АССГ. Разноските, които жалбоподателят претендира и са извършени в хода на административното производство също в размер на 720 лева, не следва да се присъждат, доколкото в разпоредбата на чл.143 ал.1 от АПК е предвидено, да бъдат възстановявани разноски за държавна такса, разноските и възнаграждение за един адвокат, но направени само за съдебното производство, като няма основание за присъждане на друг вид разноски, направени извън рамките на съдебното производство.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК,

Административен съд - София град, Трето отделение, 61 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 2153-21-237/07.08.2025г. на Директора на ТП на НОИ С. град, с

което е отхвърлена жалба с вх.№ 1012-21-698/19.06.2025 г. на Г. Л. Ш. срещу Разпореждане № [ЕГН]/37/от 09.05.2025 г. на длъжностно лице по „Пенсионно осигуряване“, като неоснователна.

ОТМЕНЯ Разпореждане № [ЕГН]/37/от 09.05.2025 г. на длъжностно лице по „Пенсионно осигуряване“

ОСЪЖДА Националния осигурителен институт да заплати на Г. Л. Ш. ЕГН [ЕГН] сумата от 720 лв. /седемстотин и двадесет лева/ разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: